

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/51/EB

frá 6. október 1997

um breytingu á tilskipunum ráðsins 90/387/EBE og 92/44/EBE til að laga þær að samkeppnisumhverfi í fjarskiptum(*)

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFÁ,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 28. maí 1997,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 90/387/EBE frá 28. júní 1990 um myndun innri markaðar fyrir fjarskiptaþjónustu með því að koma á frjálsum aðgangi að netum ⁽⁴⁾ er fjallað um samhæfingu skilyrða fyrir frjálsum og greiðum aðgangi að almennum fjarskiptanetum og, þar sem við á, fjarskiptaþjónustu, svo og notkun þeirra. Í samræmi við fyrrnefnda tilskipun hefur ráðið samþykkt tilskipun 92/44/EBE frá 5. júní 1992 um skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum fyrir leigulínur ⁽⁵⁾.
- 2) Í ályktun ráðsins frá 22. júlí 1993 um endurskoðun aðstæðna á fjarskiptasviðinu og þörfina á frekari þróun þess markaðar ⁽⁶⁾, sem skoða ber í tengslum við ályktun ráðsins frá 22. desember 1994 um meginreglur og tímaáætlun varðandi afnám hafta á fjarskiptagrunnvirkjum ⁽⁷⁾, er hvatt til afnáms hafta á fjarskiptaþjónustu og -grunnvirkjum fyrir

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 295, 29. 10. 1997, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/98 frá 30. apríl 1998 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 62, 1. 3. 1996, bls. 3 og Stjtið. EB C 291, 4. 10. 1996, bls. 18.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 204, 15. 7. 1996, bls. 14.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 22. maí 1996 (Stjtið. EB C 166, 10. 6. 1996, bls. 87), sameiginleg afstaða ráðsins frá 12. september 1996 (Stjtið. EB C 315, 24. 10. 1996, bls. 41) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. desember 1996 (Stjtið. EB C 20, 20. 1. 1997, bls. 55). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. júlí 1997. Ákvörðun ráðsins frá 22. júlí 1997.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 192, 24. 7. 1990, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 165, 19. 6. 1992, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/439/EB (Stjtið. EB L 181, 15. 7. 1994, bls. 40).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 213, 6. 8. 1993, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 379, 31. 12. 1994, bls. 4.

1. janúar 1998 (með aðlögunartíma fyrir tiltekin aðildarríki). Evrópuþingið studdi þetta með ályktun sinni frá 20. apríl 1993 um endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar frá 1992 á aðstæðum á fjarskiptasviðinu ⁽⁸⁾ og ályktun sinni frá 19. maí 1995 um grænbókina um afnám hafta á fjarskiptagrunnvirkjum og kapalsjónvarpsnetum (II. hluta) ⁽⁹⁾.

- 3) Í ályktun ráðsins frá 22. júlí 1993 er litið á það sem eitt helsta takmark fjarskiptastefnu bandalagsins að alls staðar í bandalaginu verði beitt, með tilliti til frekara afnáms hafta, meginreglunum um frjálsum aðgang að netum og þær samstilltar eftir þörfum, hvað varðar þau fyrirtæki sem þær taka til, að því er varðar altæka þjónustu, samtengingu og aðgangsgjöld og frekari málefni er koma til með að snerta skilyrði fyrir leyfisveitingu. Í ályktun ráðsins frá 18. september 1995 um setningu rammaákvæða fyrir fjarskipti ⁽¹⁰⁾ var framkvæmdastjórnin hvött til þess, í samræmi við tímaáætlunina, sem lögð var fram í ályktunum ráðsins frá 22. júlí 1993 og 22. desember 1994, að leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið, fyrir 1. janúar 1996, öll lagaákvæði sem eiga að mynda lagaramma á evrópskum vettvangi fyrir fjarskipti í tengslum við algert afnám hafta á þessu sviði, einkum að því er varðar aðlögun ráðstafana vegna frjáls aðgangs að netum að samkeppnisaðstæðum í framtíðinni.

- 4) Í ályktun Evrópuþingsins frá 6. maí 1994 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar, en henni fylgdi tillaga að ályktun ráðsins um meginreglur um altæka þjónustu á fjarskiptasviðinu ⁽¹¹⁾, er lögð áhersla á að meginreglurnar um altæka þjónustu séu afar mikilvægar. Í ályktun ráðsins frá 7. febrúar 1994 um altækar meginreglur varðandi þjónustu

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 150, 31. 5. 1993, bls. 39.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB C 151, 19. 6. 1995, bls. 479.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB C 258, 3. 10. 1995, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB C 205, 25. 7. 1994, bls. 551.

á fjarskiptasviðinu [sic] ⁽¹⁾ er kveðið á um grunnskilgreiningu á altækri þjónustu og aðildarríkin hvött til að setja og viðhalda viðeigandi rammaákvæðum til að tryggja altæka þjónustu á öllu yfirráðasvæði sínu. Eins og ráðið viðurkendi með þeirri ályktun þarf hugmyndin um altæka þjónustu að þróast í takt við tækniframfarir, þróun markaðarins og breyttar kröfur notenda. Altæk þjónusta í fjarskiptum mun hafa hlutverki að gegna við að auka félagslega og efnahagslega samheldni, einkum á svæðum í bandalaginu sem eru einangruð, afskekkt, án aðgangs að sjó eða í dreifbýli og á eyjum. Þar sem ástæður leyfa geta markaðsaðilar skipt með sér nettókostnaðinum sem hlýst af skuldbindingum um altæka þjónustu í samræmi við lög bandalagsins.

- 5) Breyta þarf grunnreglunum um aðgang að almennum fjarskiptanetum og -þjónustu, og notkun þeirra, sem settar eru fram innan ramma frjáls aðgangs að netum, þannig að tryggð sé þjónusta án hafta um alla Evrópu, til að hún gagnist notendum og fyrirtækjum sem reka almenn fjarskiptanet og/eða -þjónustu. Í umhverfi án hafta verður viðeigandi að beita valfrjálsri aðferð sem byggist á sameiginlegum tæknistöðlum og -forskriftum og þar sem haft er samráð, þegar þess gerist þörf til að sinna þörfum notenda. Engu að síður þarf að tryggja að veitt sé altæk þjónusta og að allir notendur í bandalaginu hafi aðgang að lágmarksþjónustu í samræmi við gildandi ráðstafanir bandalagsins. Þörf er á almennum ramma fyrir samtengingu við almenn fjarskiptanet og almenna fjarskiptaþjónustu til að enda á milli megi tryggja notendum í bandalaginu að þjónusta sé rekstrarsamhæfð.
- 6) Skilyrði fyrir frjálsu aðgangi að netum mega ekki takmarka notkun eða aðgang að almennum fjarskiptanetum eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, nema af ástæðum er varða grunnkröfur eða vegna þess að beitt sé sérstökum réttindum eða einkarétti sem aðildarríkin halda í samræmi við lög bandalagsins.
- 7) Ákvæði þessarar tilskipunar koma ekki í veg fyrir að aðildarríki grípi til ráðstafana sem eru réttlættað með ástæðum sem raktar eru í 36. og 56. gr. sáttmálans, einkum vegna almannaöryggis, allsherjarreglu og almenns siðferðis.
- 8) Hinn 20. desember 1994 gerðu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin bráðabirgðasamkomulag ⁽²⁾ um ráðstafanir sem lúta að framkvæmd gerða sem samþykktar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum.
- 9) Í samræmi við meginregluna um aðskilnað eftirlits- og rekstrarhlutverks ber aðildarríkjunum að tryggja sjálfstæði innlendra eftirlitsyfirvalda með það í huga að tryggja að þau taki óhlutdrægar ákvarðanir, og að tryggja að innlend

eftirlitsyfirvöld í hverju aðildarríki gegni lykilhlutverki í framkvæmd rammaákvæðanna sem sett eru í viðeigandi löggjöf bandalagsins. Þessi krafa um sjálfstæði hefur ekki áhrif á sjálfræði stofnana og stjórnskipulegar skyldur aðildarríkjanna, né á meginregluna um hlutleysi að því er varðar reglur um eignarhaldskerfi í aðildarríkjunum í samræmi við 222. gr. sáttmálans. Rétt er að innlend stjórnsýsluyfirvöld ráði yfir öllu nauðsynlegu starfslíði, sérþekkingu og fjármunum til að þau geti rækt starfsemi sína.

- 10) Númerakerfi og almennar pósthaf- og nafngjafir gegna mikilvægu hlutverki. Ef fylgt er samhæfðri aðferð við úthlutun númera og pósthafa og, þar sem við á, nafngjafir, mun það stuðla að samskiptum neytenda enda á milli um alla Evrópu og að rekstrarsamhæfi þjónustu. Auk númeraúthlutunar kann að vera rétt að beita meginreglunum um hlutlægni, gagnsæi og jafnræði ásamt hlutfallsreglunni við úthlutun nafna og pósthafa. Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/19/EB frá 13. mars 1996 um breytingu á tilskipun 90/388/EBE að því er varðar afnám samkeppnishafa á mörkuðum fyrir fjarskiptaþjónustu ⁽³⁾ er kveðið á um að nóg skuli vera til af númerum fyrir fjarskiptaþjónustu og að úthluta skuli númerum á hlutlægan og gagnsæjan hátt, án mismununar og samkvæmt hlutfallsreglu.
- 11) Til að tryggja megi framboð leigulína um allt bandalagið ber aðildarríkjunum að sjá til þess að notendur alls staðar á yfirráðasvæðum þeirra hafi aðgang að lágmarksleigulínum frá einu fyrirtæki hið minnsta. Aðildarríkin skulu tilnefna fyrirtæki sem ber skylda til að útvega leigulínur. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þau fyrirtæki sem heyra undir þessa tilskipun, þær gerðir leigulína sem falla undir lágmarkið sem þeim er skylt að útvega, og landsvæðið þar sem þessi krafa gildir. Á tilteknu landsvæði eru allar þær gerðir leigulína, sem tilkynnt fyrirtæki útvegar, háðar almennum ákvæðum þessarar tilskipunar.
- 12) Markaðsstaða fyrirtækis er háð ýmsum þáttum, þar á meðal markaðshlutdeild þess fyrir viðkomandi vöru eða þjónustu á landfræðilega markaðinum, sem um ræðir, veltu þess miðað við stærð markaðarins, getu þess til að hafa áhrif á markaðsaðstæður, yfirráðum þess yfir leiðum til að nálgast notendur, aðgangi þess að fjármagni og reynslu af því að bjóða upp á vörur og þjónustu á markaðinum. Rétt er að innlend eftirlitsyfirvöld ákvarði hvaða fyrirtæki hafi sterka markaðsstöðu, og taki við það mið af aðstæðum á viðkomandi markaði.
- 13) Hugmyndin um leigulínuþjónustu mun þróast í takt við tækniframfarir og breyttar markaðskröfur og við það fá notendur möguleika á að nota bandbreiddina á sveigjanlegri hátt.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB C 48, 16. 2. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB C 102, 4. 4. 1996, bls. 1.

⁽³⁾ Stjttíð. EB L 74, 22. 3. 1996, bls. 13.

2. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „notendur”: einstaklingar, einnig neytendur, eða fyrirtæki sem nota eða biðja um fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg;

2. „fjarskiptanet”: sendibúnaður og, ef við á, skiptibúnaður og annar aðbúnaður sem gerir kleift að flytja merki milli skilgreindra tengipunkta með rafþræði, með útvarpsbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum;

„almennt fjarskiptanet”: fjarskiptanet sem notað er, í heild eða að hluta, til að veita fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg;

3. „fjarskiptaþjónusta”: þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að senda og beina merkjum um almennt fjarskiptanet, að undanskildum hljóðvarps- og sjónvarps-sendingum til almennings;

4. „altæk þjónusta”: skilgreind lágmarkssamstæða þjónusta með tilgreindum gæðum sem allir notendur eiga kost á óháð staðsetningu og, miðað við tilteknar innlendar aðstæður, á viðráðanlegu verði;

5. „nettengipunktur”: raunverulegur punktur þar sem notanda er veittur aðgangur að almennu fjarskiptaneti. Innlend eftirlitsyfyrirvöld skulu ákveða staðsetningar nettengipunkta og þær skulu teljast mörk fjarskiptanetsins, að því er varðar stjórnsýslu;

6. „grunnkröfur”: sjónarmið sem varða almannaheill án þess að vera efnahagslegs eðlis og geta valdið því að aðildarríki setji skilyrði fyrir stofnun og/eða rekstri almennra fjarskiptaneta eða framboðs á almennri fjarskiptaþjónustu. Þessi sjónarmið varða rekstraröryggi netsins, samstæði þess og, í rökstuddum tilvikum, rekstrarsamhæfi þjónustugreina, gagnavernd, verndun umhverfis og skipulag bæja og sveita, svo og skilvirka notkun tíðnisviðsins og það að forðast skaðlegar rafsegultruflanir milli fjarskiptakerfa, sem byggjast á útvarpsbylgjum, og annarra kerfa í geimnum eða á jörðu niðri. Gagnavernd getur tekið til verndar persónu-upplýsinga, leyndar upplýsinga sem sendar eru eða geymdar, svo og til verndar einkalífsins;

7. „samtenging”: efnisleg og rökleg tenging fjarskiptaneta, sem eru notuð af sama eða öðru fyrirtæki, til að gera notendum eins fyrirtækis kleift að hafa samskipti við notendur sama eða annars fyrirtækis eða að nálgast þjónustu sem önnur fyrirtæki veita. Þjónustuna geta þeir sem eru viðriðnir málið veitt eða aðrir aðilar sem hafa aðgang að netinu;

8. „skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum”: skilyrði, samhæfð í samræmi við þessa tilskipun, sem gilda um opinn og virkan aðgang að almennum fjarskiptanetum og, þar sem við á, almennri fjarskiptaþjónustu og um skilvirka notkun nefndra neta og þjónustu.

Án þess að það hafi áhrif á beitingu þeirra í einstökum tilvikum er heimilt að hafa í skilyrðum fyrir frjálsum aðgangi að netum samhæfð skilyrði að því er varðar:

- tæknilega skilfleti, ásamt skilgreiningu og útfærslu nettengipunkta, ef með þarf,

- notkunarskilyrði,

- meginreglur um taxa og

- aðgang að tíðnisviðum og númerum/póstföngum/nöfnum, ef með þarf í samræmi við viðmiðunarramma viðaukans;

9. „tækniforskriftir”, „staðlar” og „endabúnaður” hafa sömu merkingu og í 1. gr. tilskipunar 91/263/EBE (*).

(* Stjót. EB L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.”

3. Breyta skal 3. gr. sem hér segir:

a) Í stað 2. og 3. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum skulu ekki takmarka aðgang að almennum fjarskiptanetum eða almennri fjarskiptaþjónustu, nema á grundvelli grunnkrafna innan ramma bandalagslaga. Að auki skulu gilda þau skilyrði sem almennt gilda um tengingu endabúnaðar við net.

3. Í skilyrðum fyrir frjálsum aðgangi að netum er ekki heimilt að gera ráð fyrir viðbótartakmörkunum á notkun almennra fjarskiptaneta og/eða almennrar fjarskiptaþjónustu, nema þeim sem samrýmast lögum bandalagsins.”

b) Ákvæði 4. mgr. falli niður.

c) Í stað 5. mgr. komi eftirfarandi:

„5. Með fyrirvara um ákvæði tiltekinna tilskipana á sviði frjáls aðgangs að netum, og að því marki sem beiting grunnkrafna sem um getur í 2. mgr. getur orðið til þess að aðildarríki takmarki aðgang að almennum fjarskiptanetum eða -þjónustu, skal framkvæmdastjórnin ákveða, ef við á, í samræmi við málsmeðferðina í 10. gr., reglur um samræmda beitingu grunnkrafna, einkum að því er varðar rekstrarsamhæfi þjónustugreina og gagnavernd.“

4. Ákvæði 4. gr. falli niður.

5. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

1. Birta skal tilvísanir í staðla og/eða forskriftir, sem samdar eru sem grundvöllur fyrir samhæfða tæknilega skilfleti og/eða þjónustuþætti vegna frjáls aðgangs að netum, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, þannig að þær henti kröfunni um opin og virkan aðgang, samtengingu og rekstrarsamhæfi, til að stuðla að því að um allt bandalagið sé veitt samhæfð fjarskiptaþjónusta, til hagsbóta fyrir notendur.

Ef með þarf er framkvæmdastjórninni heimilt að fara fram á að evrópskar staðlastofnanir semji staðla, að höfðu samráði við nefndina sem um getur í 9. gr.

2. Aðildarríkin skulu hvetja til þess að staðlarnir og/eða forskriftirnar, sem vísað er til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í samræmi við 1. mgr., séu notaðar þegar komið er upp tæknilegum skilflötum og/eða netaðgerðum.

Þar til slíkir staðlar og/eða forskriftir hafa verið samþykktir skulu aðildarríkin hvetja til notkunar:

- staðla og/eða forskrifta sem evrópskar staðlastofnanir á borð við Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) eða sameiginlegu evrópsku staðlastofnunina, Staðlasamtök Evrópu (CEN) og Rafstaðlasamtök Evrópu (CENELEC) hafa samþykkt,

eða, ef slíkir staðlar og/eða forskriftir eru ekki til,

- alþjóðlegra staðla eða tilmæla sem Alþjóðafjarskipta-sambandið (ITU), Alþjóðlega staðlastofnunin (ISO) eða Alþjóðlega raftækniráðið (IEC) hafa samþykkt,

eða, ef slíkir staðlar og/eða forskriftir eru ekki til,

- innlendra staðla og/eða forskrifta.

3. Ef beiting staðlanna og/eða forskriftanna sem um getur í 1. mgr. virðist ekki nægja til að tryggja rekstrarsamhæfi þjónustu yfir landamæri í einu eða fleiri aðildarríkjum, er heimilt að gera beitingu slíkra staðla og/eða forskrifta skyldubundna með málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 10. gr., að því marki sem bráðnaúdsynlegt er til að tryggja slíkt rekstrarsamhæfi og auka valfrelsi notenda, samanber þó 85. og 86. gr. í sáttmálanum.

Áður en beiting staðlanna og/eða forskriftanna er gerð skyldubundin í samræmi við fyrstu undirgrein skal framkvæmdastjórnin bjóða öllum hlutaðeigandi aðilum að gera athugasemdir opinberlega, með því að birta auglýsingu þess efnis í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin telur að samhæfðu staðlarnir og/eða forskriftirnar sem um getur í 1. mgr. falli ekki að markmiðinu um opin og virkan aðgang, samtengingu og rekstrarsamhæfi, einkum grunnreglunum og grunnkröfunum sem um getur í 3. gr., skal ákveða hvort nauðsynlegt sé að afturkalla tilvísanir í þá staðla og/eða forskriftir í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum um slíkar ákvarðanir og birta upplýsingar um afturköllun staðlanna og/eða forskriftanna í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

1. Ef fleiri en einn aðili sinna verkefnum sem innlendum eftirlitsyfirvöldum eru falin í löggjöf bandalagsins skulu aðildarríkin sjá til þess að verkefnin, sem hver og einn aðili sinnir, séu gerð opinber.

2. Til að tryggja sjálfstæði innlendra eftirlitsyfirvalda:

- skulu innlend eftirlitsyfirvöld vera lagalega aðgreind frá öllum fyrirtækjum sem veita aðgang að fjarskiptanetum, -búnaði eða -þjónustu og starfa óháð þeim,
- skulu aðildarríki, sem viðhalda eignarhaldi eða verulegum yfirráðum yfir fyrirtækjum sem reka fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu, tryggja að eftirlitsstarfsemi sé kirfilega aðskilin frá starfsemi sem tengist eignarhaldi eða yfirráðum, að því er varðar allt skipulag.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að innanlands séu til aðferðir sem veita aðilum, sem tiltekin ákvörðun innlendu eftirlitsyfirvaldanna varðar, rétt til að áfrýja til stofnunar sem er óháð aðilunum sem í hlut eiga.

4. Aðildarríkjnum er heimilt að grípa til aðgerða til að tryggja að innlend eftirlitsyfirvöld geti fengið allar upplýsingar, sem þau þurfa til að beita löggjöf bandalagsins, frá fyrirtækjum sem veita aðgang að fjarskiptanetum og/eða -þjónustu.”
7. Ákvæði 6. og 7. gr. falli niður.
8. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:
- „8. gr.
- Framkvæmdastjórnin skal kanna hvernig til tekst með framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja skýrslu um málið fyrir Evrópuþingið og ráðið, í fyrsta sinn eigi síðar en 31. desember 1999. Skýrslan skal meðal annars byggja á upplýsingum sem aðildarríkin veita framkvæmdastjórninni og nefndinni sem um getur í 9. og 10. gr. Ef með þarf skal kanna í skýrslunni hvaða ákvæðum þessarar tilskipunar beri að breyta í ljósi þeirrar þróunar sem orðið hefur á markaðinum. Gera má tillögur um frekari ráðstafanir í skýrslunni til að stuðla enn betur að því að markmið þessarar tilskipunar náist. Í skýrslunni skal framkvæmdastjórnin enn fremur kanna hvort hagstætt sé að koma á fót evrópsku eftirlitsyfirvaldi til að sinna þeim verkefnum sem í ljós kæmi að betra væri að sinna á vettvangi bandalagsins.”
9. Í annarri undirgrein 1. mgr. 9. gr. komi „fyrirtækja, sem reka almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg” í stað „fjarskiptaþjónustu”.
10. Ákvæði I. og III. viðauka falli brott.
11. Í stað II. viðauka komi I. viðauki við þessa tilskipun.

2. gr.

Breytingar á tilskipun 92/44/EBE

Tilskipun 92/44/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í allri tilskipuninni komi „fyrirtæki sem framkvæmdastjórninni er tilkynnt um í samræmi við 1. mgr. a í 11. gr.” í stað „fjarskiptaþjónustu”.
2. Við 1. gr. bætist eftirfarandi málsgreinar:
- „Aðildarríkin skulu sjá til þess að alls staðar á yfirlitssvæði þeirra sé að minnsta kosti eitt fyrirtæki háð skilyrðum þessarar tilskipunar.
- Aðildarríkin skulu tryggja að skuldbindingar, sem stafa af þessari tilskipun, séu ekki lagðar á fyrirtæki, sem ekki hafa sterka markaðsstöðu á leigulínumarkaðinum sem um ræðir, nema ekkert fyrirtæki hafi sterka markaðsstöðu á þeim leigulínumarkaði í tilteknu aðildarríki.”

3. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:
- „2. gr.

Skilgreiningar

1. Skilgreiningarnar í tilskipun 90/387/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 97/51/EB (*), gilda um þessa tilskipun eftir því sem við á.
2. Að auki skal merking eftirfarandi hugtaka í þessari tilskipun vera sem hér segir:
- „leigulínur”: fjarskiptabúnaður þar sem boðið er upp á gagnsæja flutningsgetu milli nettengipunkta án þess að biðja þurfi um tengingu (þ.e. notandi getur stýrt tengingum sem hluta af leigulínuframboðinu),
  - „nefnd um fjálsan netaðgang”: nefndin sem um getur í 9. og 10. gr. tilskipunar 90/387/EBE,
  - „innlent eftirlitsyfirvald”: aðilinn sem um getur í 5. gr. a í tilskipun 90/387/EBE.

3. Í þessari tilskipun telst fyrirtæki hafa sterka markaðsstöðu ef markaðshlutdeild þess fyrir viðkomandi leigulínur í tilteknu aðildarríki er 25% eða stærri. Meta skal markaðinn fyrir viðkomandi leigulínur á grundvelli þeirra gerða leigulína sem í boði eru á tilteknu landsvæði. Þetta landsvæði getur náð yfir allt yfirráðasvæði aðildarríkis eða hluta þess.

Innlendum eftirlitsyfirvöldum er heimilt að ákveða að fyrirtæki, sem hefur minni markaðshlutdeild en 25% í markaðinum fyrir viðkomandi leigulínur, hafi sterka markaðsstöðu. Þeim er einnig heimilt að ákveða að fyrirtæki, sem hefur 25% markaðshlutdeild eða meiri í markaðinum fyrir viðkomandi leigulínur, hafi ekki sterka markaðsstöðu.

Í báðum tilvikum skal tekið tillit til getu fyrirtækisins til að hafa áhrif á skilyrði á leigulínumarkaðinum, veltu þess í samanburði við stærð markaðarins, aðgangi þess að fjármagni og reynslu af því að bjóða upp á vörur og þjónustu á markaðinum.

4. Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Í stað annars málsliðar 1. mgr. komi eftirfarandi:
- „Birta skal breytingar á framboði þjónustu og upplýsingar um nýtt framboð eins fljótt og auðið er. Innlenda eftirlitsyfirvaldinu er heimilt að mæla fyrir um hæfilegan tilkynningarrest.”
- b) Ákvæði 3. mgr. falli brott.

(*) Stjótt. EB L 295, 29. 10. 1991, bls. 23.”

5. Í stað fyrstu undirgreinar annars liðar í 4. gr. komi eftirfarandi:

„- dæmigerðan afgreiðslufrest, en hann er talinn frá þeim degi er notandi lagði fram ákveðna beiðni um leigulínu og fram að þeim tíma er 95% allra leigulína af sömu gerð hafa verið settar upp hjá notendum.”

6. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu tryggja að þegar takmarkanir eru settar á aðgang og notkun leigulína séu þær í samræmi við lög bandalagsins og að þessar takmarkanir séu settar fram með bindandi forskriftum af innlendum eftirlitsyfirvöldum.

Ekki skal taka upp eða viðhalda neinum tæknilegum takmörkunum á samtengingu leigulína innbyrðis eða leigulína annars vegar og opinberra fjarskiptaneta hins vegar.”

b) Í stað annarrar undirgreinar a-liðar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„Neyðartilvik merkir í þessu sambandi óvenjulegt dæmi um óviðráðanlegar aðstæður, eins og aftakaveður, jarðskjálfta, flóð, þrumur eða eldingar, eða eldsvoða.”

c) Í stað fyrstu undirgreinar 4. mgr. og 1. nmgr. komi eftirfarandi:

„Aðgangsskilyrðum vegna notendabúnaðar telst fullnægt þegar notendabúnaðurinn uppfyllir viðurkennd skilyrði sem gilda um tengingu hans við nettengipunkt viðeigandi gerðar leigulínu í samræmi við tilskipun 91/263/EBE (*) eða 93/97/EBE (**).

(*) Stjtt. EB L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

(**) Stjtt. EB L 290, 24. 11. 1993, bls. 1.”

7. Ákvæðum 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2.a Aðildarríkin skulu hvetja til þess að veittur sé aðgangur að öðrum gerðum leigulína, sem tilgreindar eru í III. viðauka, að teknu tilliti til eftirspurnar á markaði og framvindu stöðlunar.”

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin skal samþykka breytingar sem eru nauðsynlegar til að laga II. og III. viðauka að nýjum tækniframförum og breyttri eftirspurn á markaðinum, að meðtalinni hugsanlegri niðurfellingu ákveðinna gerða leigulína úr viðaukanum, samkvæmt málsmæðferðinni sem kveðið er á um í 10. gr. tilskipunar 90/387/EBE, að teknu tilliti til þróunar innlendra neta.”

8. Í stað 2. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„2. Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal tryggja að þau fyrirtæki, sem tilkynnt eru í samræmi við 1. mgr. a í 11. gr., fylgi meginreglunni um jafnræði þegar þau veita aðgang að leigulínum. Þessi fyrirtæki skulu beita svipuðum skilyrðum við svipaðar aðstæður um fyrirtæki sem veita svipaða þjónustu og veita öðrum aðgang að leigulínum með sömu skilyrðum og sömu gæðum og þau veita vegna eigin þjónustu, eða þjónustu dótturfyrirtækja þeirra eða meðeigenda, ef við á.”

9. Ákvæði 9. gr. falli niður.

10. Ákvæðum 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„a) taxtar fyrir leigulínur skulu óháðir því hver tilgangur notenda er með leigulínunum, með fyrirvara um jafnræðisregluna sem sett er fram í 2. mgr. 8. gr.”

b) Í stað iii-liðar í b-lið 2. mgr. komi eftirfarandi:

„iii) þegar hvorki er hægt að koma við beinni eða óbeinni kostnaðarskiptingu skal kostnaðar-liðnum skipt á grundvelli almenns bókhaldslykils sem er reiknaður út með því að nota hlutfall allra útgjalda sem eru í beinum tengslum við eða varða annars vegar leigulínur og hins vegar aðra þjónustu.”

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4. Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal ekki beita kröfum 1. mgr. ef fyrirtæki hefur ekki sterka markaðsstöðu með tilliti til tiltekens framboðs á leigulínum á tilteknu landsvæði.

Innlenda eftirlitsyfirvaldinu er heimilt að ákveða að beita ekki kröfum 1. mgr. á tilteknu landsvæði ef það er sannfært um að á viðkomandi markaði fyrir leigulínur sé virk samkeppni sem komi fram í því að taxtar séu þegar í samræmi við fyrrnefndar kröfur.”

11. Ákvæðum 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um nafn innlenda eftirlitsyfirvaldsins eða -yfirvaldanna sem bera ábyrgð á þeim verkefnum sem tilgreind eru í þessari tilskipun.

Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað um breytingar á innlendu eftirlitsyfirvöldunum.”

- b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1.a Innlend eftirlitsyfirvöld skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um nöfn þeirra fyrirtækja sem veita aðgang að leigulínum, með fyrirvara um kröfur þessarar tilskipunar. Ef við á skal koma fram í tilkynningunni hvaða gerðir leigulína hverju fyrirtæki er skylt að veita aðgang að á hverju landsvæði til að kröfum 1. gr. teljist fullnægt, ásamt með upplýsingum um tilvik þar sem 1. mgr. 10. gr. er ekki beitt með hliðsjón af 4. mgr. 10. gr.”

- c) Í stað annarrar undirgreinar 2. mgr. komi eftirfarandi:

„Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal halda til haga og leggja fyrir framkvæmdastjórnina, óski hún þess, gögn um tilvik, þar sem aðgangur að eða notkun á leigulínum hefur verið takmörkuð, ásamt upplýsingum um ráðstafanir sem hafa verið gerðar og ástæður fyrir þeim.”

12. Í stað 14. gr. komi eftirfarandi:

„14. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal kanna hvernig til tekst með framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja skýrslu um málið fyrir Evrópuþingið og ráðið, í fyrsta sinn eigi síðar en 31. desember 1999. Skýrslan skal meðal annars byggja á upplýsingum sem aðildarríkin veita framkvæmdastjórninni og nefndinni um frjálstan netaðgang. Í skýrslunni skal vera mat á þörfinni fyrir að þessi tilskipun gildi áfram, að teknu tilliti til þróunarinnar í átt að umhverfi með fullri samkeppni. Ef með þarf skal í skýrslunni kanna hvaða ákvæðum þessarar tilskipunar væri rétt að breyta í ljósi þróunar á markaðinum, og gera má tillögu um frekari ráðstafanir til að stuðla enn betur að því að markmið tilskipunarinnar náist.”

13. Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Í stað 1. nmgr. komi eftirfarandi:

„Stjtið. EB L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB (Stjtið. EB L 100, 19. 4. 1994, bls. 30).”

- b) Ákvæði 1., 2., 3., 5. og 6. liðar í þætti D falli brott.

- c) Í stað þáttar E komi eftirfarandi:

„E. Skilyrði fyrir tengingu notendabúnaðar

Upplýsingar um tengingarskilyrði skulu fela í sér tæmandi yfirlit yfir þær kröfur sem notendabúnaður, sem á að tengja við viðkomandi leigulínu, verður að uppfylla samkvæmt tilskipun 91/263/EBE eða 93/97/EBE.”

14. II. viðauki við þessa tilskipun bætist við sem III. viðauki.

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. október 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. POOS

forseti.

I. VIÐAUKI

„VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARRAMMI VEGNA BEITINGAR SKILYRÐA FYRIR FRJÁLSUM AÐGANGI AÐ NETUM

Beita skal skilyrðum fyrir frjálsum aðgangi að netum, eins og þau eru skilgreind í 8. mgr. 2. gr., í samræmi við eftirfarandi viðmiðunarramma, að teknu tilliti til viðeigandi reglna í sáttmálanum:

1. Samhæfðir tæknilegir skilfletir og/eða netaðgerðir

Þegar samin eru skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum skal taka tillit til eftirfarandi atriða að því er varðar skilgreiningu forskrifta vegna tæknilegra skilflata og/eða netaðgerða:

- Þegar um ræðir þjónustu og net sem fyrir er skal nota þær forskriftir um skilfleti sem fyrir eru.
- Þegar um ræðir nýja þjónustu eða umbætur á þjónustu sem fyrir er skal einnig nota þær forskriftir um skilfleti sem fyrir eru, að því marki sem það er gerlegt. Þegar skilfletir sem fyrir eru henta ekki þarf að tilgreina betrubætur og/eða nýjar forskriftir um skilfleti.
- Þegar um ræðir net sem enn eru ekki komin í notkun, en þegar er komin af stað áætlun um að staðla, skal taka tillit til krafna um frjálsum aðgang að netum í 3. gr. þegar þróaðar eru nýjar forskriftir um skilfleti og netaðgerðir.

Tillögur um frjálsum aðgang að netum skulu, þegar auðið er, vera í takt við það starf sem unnið er í evrópsku staðlastofnununum, einkum Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) og í þeim skal einnig tekið tillit til þess starfs sem unnið er í alþjóðlegum staðlasamtökum eins og ITU-T.

2. Samhæfð afgreiðslu- og notkunarskilyrði

Í afgreiðslu- og notkunarskilyrðunum er kveðið á um skilyrði fyrir aðgangi að og framboði á þjónustu, eftir því sem þörf er á.

- a) Afgreiðsluskilyrðin fjalla um það við hvaða skilyrði þjónusta sem er boðin notendum. Þar á meðal geta verið:
  - dæmigerður afgreiðslufrestur,
  - dæmigerður lagfæringartími,
  - gæði þjónustu, einkum framboð og sendingargæði,
  - viðhald og netstjórnun.
- b) Notkunarskilyrði varða skilyrði sem eiga við um notendur, svo sem:
  - skilyrði fyrir netaðgangi,
  - skilyrði fyrir sameiginlegri notkun,
  - skilyrði sem varða vernd persónuupplýsinga og fjarskiptaleynd, ef þörf krefur.

3. Samhæfðar meginreglur um taxa

Meginreglur um taxa þurfa að samrýmast meginreglunum í 1. mgr. 3. gr.

Í fyrrnefndum meginreglum felst einkum eftirfarandi:

- Byggja skal taxa á hlutlægum viðmiðunum og þeir skulu að meginreglu til vera í samræmi við kostnaðarregluna þar til samkeppni byrjar að halda niðri verði til notenda, í þeim skilningi að ákvarðanir um hið eiginlega taxaþrep heyri undir innlenda löggjöf án þess að þær séu háðar skilyrðum fyrir frjálsum aðgangi að netum. Ef fyrirtæki hefur ekki lengur sterka markaðsstöðu á viðkomandi markaði er þar til bæru innlendu eftirlitsyfirvaldi heimilt að falla frá kröfunni um að kostnaðarreglan sé virt. Eitt markmiðanna skal vera að skilgreina skilvirkar meginreglur um taxa alls staðar í bandalaginu og tryggja um leið almenna þjónustu fyrir alla.
- Taxtar skulu vera gagnsærir og auglýstir með viðeigandi hætti.
- Til að notendur geti valið um einstaka þjónustuþætti skulu taxtar vera í nægilega ríkum mæli ákveðnir fyrir hverja þjónustu sérstaklega samkvæmt samkeppnisreglum sáttmálans, ef það er tæknilega mögulegt. Einkum skal samkvæmt meginreglu greiða sérstaklega fyrir tiltekna aukaþjónustu annars vegar og fyrir innifalda þjónustuþætti og flutning þeirra hins vegar.
- Taxtar skulu vera án mismununar og tryggja jafna meðferð, ef frá eru taldar takmarkanir sem samrýmast lögum bandalagsins.

Allar greiðslur fyrir aðgang að netbúnaði eða -þjónustu skulu vera í samræmi við meginreglurnar hér að framan og við samkeppnisreglur sáttmálans og skal einnig tekið tillit til meginreglunnar um sanngjarna skiptingu heildarkostnaðar við notkun búnaðarins, þarfarinnar fyrir viðunandi arðsemi fjárfestinga og, þar sem við á, fjármögnunar altæktrar þjónustu í samræmi við tilskipunina um samtengingu^(*).

Heimilt er að hafa mismunandi taxa, einkum til að taka tillit til breytilegs álags á mismunandi tímum, svo fremi mismunandi taxtar séu réttlætanlegir út frá viðskiptasjónarmiðum og stríði ekki gegn meginreglunum hér að framan.

4. Samhæfð nálgun við úthlutun númera/póstfanga/nafna

Í númera- og pósthafakerfum og í sumum tilvikum nafnakerfum er gert ráð fyrir að valinn sé ákvörðunarstaður eða -staðir, eða að valin sé þjónusta, þjónustuveitandi eða netfyrirtæki.

Því er nauðsynlegt að fylgt sé samhæfðri nálgun við númera- og pósthafauðhlutun og, þar sem við á, nafnaúthlutun, til að tryggja megi samtengingu notenda um allt kerfið í allri Evrópu svo og rekstrarsamhæfi þjónustugreina. Enn fremur skal úthlutun númera/póstfanga/nafna vera réttlát, í réttum hlutföllum og í samræmi við kröfur um jafnan aðgang.

Til að ná megi þessu fram er nauðsynlegt:

- að tryggja að í allri almennri fjarskiptaþjónustu sé boðið upp á, samkvæmt samhæfðum meginreglum, viðeigandi númeraraðir og pósthöfng, forskeyti og styttri kóða og, þar sem við á, viðunandi nöfn,
- að tryggja samræmda afstöðu einstakra aðildarríkja innan alþjóðastofnana og á alþjóðavettvangi þar sem teknar eru ákvarðanir um númera-/póstfanga-/nafnakerfi, að teknu tilliti til hugsanlegrar framtíðarþróunar númera-/póstfanga-/nafnakerfa á Evrópuvettvangi,
- að sjá til þess að viðkomandi innlend númera-/póstfanga-/nafnakerfi fyrir fjarskipti séu undir eftirliti innlenda eftirlitsyfirvaldsins, til að tryggja sjálfstæði gagnvart fyrirtækjum sem reka almenn fjarskiptanet eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg,

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum með tilliti til þess að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglunum um frjálsum aðgang að netum (Stj. tíð. EB L 199, 26. 7. 1997, bls. 32).

- að tryggja skilvirka framkvæmd númeraflutninga til að ryðja úr vegi hindrunum sem standa í vegi fyrir því að notendur geti valið sér söluaðila,
- að tryggja að aðferðirnar við úthlutun einstakra númera/póstfanga/nafna, forskeyta og styttri kóða og/eða raða fyrir pósthöfng/númer séu gagnsæjar, réttlátar og skjótvirkar og að úthlutunin fari fram á hlutlægan, gagnsæjan hátt og án mismununar, þar sem tekið er tilliti til hlutfallsreglunnar,
- að gefa innlendum eftirlitsyfirvöldum möguleika á að setja skilyrði um notkun tiltekinna forskeyta eða styttri kóða í númera-/póstfangakerfum, einkum ef þau eru notuð fyrir þjónustugreinar sem þjóna hagsmunum almennings (t.d. símaskrárþjónustu eða neyðarþjónustu), eða til að tryggja jafnan aðgang.

5. Aðgangur að tíðnisviðum

Aðildarríkin skulu tryggja að fjarskiptaþjónustugreinar hafi aðgang að tíðnisviðum í samræmi við lög bandalagsins. Aðgangur að tíðnisviðum, sem veittur er með leyfi eða annars konar heimildum, skal vera í samræmi við ályktun ráðsins frá 19. nóvember 1992 um framkvæmd ákvarðana Evrópunefndar um þráðlaus fjarskipti í bandalaginu^(*).

(*) Stjórn. EB C 318, 4. 12. 1992, bls. 1.“

II. VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

SKILGREINING Á LEIGULÍNUM SEM HVETJA SKAL TIL AÐ VEITTUR SÉ AÐGANGUR AÐ SAMKVÆMT 2. MGR. a í 7. GR.

Gerð leigulínu	Tæknilegir eiginleikar	
	Forskriftir fyrir skilfleti	Eiginleikar tengingar og afkastaforskriftir
34 368 kílóbita/s stafræn skipuleg	ETS 300 686 (*)	ETS 300 687 (*)
34 368 kílóbita/s stafræn óskipuleg	ETS 300 686 (*)	ETS 300 687 (*)
139 264 kílóbita/s stafræn skipuleg	ETS 300 686 (*)	ETS 300 688 (*)
139 264 kílóbita/s stafræn óskipuleg	ETS 300 686 (*)	ETS 300 688 (*)
155 megabita/s stafræn (STM-1) (**)	byggt á ITU-T G.708	byggt á ITU-T G.708

(*) Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSD) er enn að þróa þessa staðla.

(**) Farið hefur verið fram á það við Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSD) að hún vinni áfram að stöðlum) fyrir SDH stafræna bandbreidd fyrir leigulínur á VC-grunni.”

Yfirlýsing framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin lýsir því yfir að hún mun, þegar hún sannprófar að fjarskiptatilskipanir bandalagsins hafi verið lögleiddar að fullu og á réttum tíma, gæta þess sérstaklega að tryggja að það fyrirkomulag, sem aðildarríki hafa komið á til að kosta og fjármagna altæka þjónustu, takmarki ekki aðgang að viðkomandi mörkuðum.